

LBRIS

We know
books

Marian Nazat

QATAR 2022

Mondialul lui Messi

Cuprins

În loc de introducere.....	1
QATAR 2022, o poveste <i>inmessionante</i>	7
Buenos Aires, a doua zi <i>după</i>	224
În loc de final	225

QATAR 2022, o poveste *inmessionante*¹

Musab e un puști qatarez îndrăgostit nebunește de „mingea cu picățele.” Are numai paisprezece ani și s-a pregătit fremătând de nerăbdare pentru Cupa Mondială. Țara sa, cu doar două milioane de locuitori la o suprafață de 11 437 km² și cu un venit anual pe cap de locuitor de 102 943 de dolari, organizează turneul final. Desemnarea bogatului emirat arab a contrariat lumea fotbalistică de aiurea, însă mai târziu s-a aflat că votul de atunci a fost viciat, contra cost, desigur, iar Sepp Blatter ar fi pus în scenă întreaga mascaradă în scopul globalizării „sportului-rege”, pretextul nobil al oricărei fărădelegi. Dar și al comisioanelor de nerefuzat, motorul niciodată gripat al capitalismului hain. Bunăoară, s-a zvonit că în contul forului internațional ar fi intrat suma de 880 de milioane de dolari, disimulată într-un contract de vânzare-cumpărare a unor drepturi de televiziune de către *Al Jazeera*, post deținut de chiar emir... Ancheta a trenat și peste dosar s-a așternut praful. Cine s-ar fi încumetat să arunce în aer ditamai sărbătoarea oligarho-fotbalistică?!

---

¹ În februarie 2013, adjectivul *inmessionante*, format din numele de familie al fotbalistului Messi a fost inclus în dicționarul spaniol „Santillana”. Noul cuvânt are două semnificații: 1) stilul de joc al lui Messi, capacitatea nelimitată a acestuia de a se perfecționa; 2) o descriere a celui mai bun jucător de fotbal din toate timpurile. (Wikipedia)

Musab nu cunoaște detaliile cu pricina și nici nu-l interesează, este un copil care visează să-i vadă pe stadioanele sofisticate din Doha și din celelalte orașe pe Messi, Ronaldo, Mbappé, Kane, Neymar și Hazard, eroii unei frenezii colective de dimensiune planetară. Bunicul lui, originar din Anglia, îi povestise odată că Harold Wilson, cândva premier, supus al reginei Elisabeta a II-a, purta mereu în buzunar fotografia echipei de *football* în care jucase în tinerețe. Cuvintele bătrânului îl impresionaseră și, de aceea, micuțul avea mereu asupra lui o poză cu Al Sheeb, Correia, Khoukhi, Salman, Hassan, Madibo, Hatim, Alrawi, Al Haydos, Afif, Almoez, Boudiaf, Al Hajri și Alaaeldin, campionii Asiei¹ în 2019, la ediția găzduită de Emiratele Arabe Unite.

Musab cercetează și mângâie zilnic, cuprins de emoție febrilă, peticul acela de hârtie și își imaginează că Moș Crăciun îi va aduce sub brad cadoul cel mai râvnit: Cupa Mondială! Și-și mai închipuie cum idolii săi vor face turul de onoare cu statueta de aur în brațe, în uralele tribunelor extaziate. Geaba vorbele otrăvite ale octogenarului Sepp Blatter, care se căiește de alegerea ca gazdă a statului din Golful Persic: „A fost o greșeală și îmi asum responsabilitatea, pentru că eram președintele FIFA. Qatar e o țară mică. Fotbalul și Cupa Mondială sunt două țări mari.”²

Musab, copilul qatarez... „El nu e musulman,/Nici infidel nu este. Nu crede-n legi și zei,/Nu neagă, nu afirmă. Dar vezi în ochii săi/Că nimenea nu este mai trist și mai uman.”³

Qatar?! Și „totuși, nu e o glumă! (...) Sau e o glumă? Cu treizeci și două de participante, vom vedea primul Turneu Final în care se joacă și calificările la Turneul Final. Lipsesc doar Italia, demisionară, cu titlul european în buzunar, și România, prin neprezentare.

¹ În finala de la Abu Dhabi, Qatar, antrenată de catalanul Félix Sánchez, a învins Japonia cu 3-1, golurile fiind înscrise de Hatim, Afif, Almoez și Minamino.

² *Gazeta Sporturilor*

³ Omar Khayyam

Plus naționalele care așteaptă suprimarea preliminarilor. Așadar, e o glumă! Gluma a început acum doisprezece ani. Pe 2 decembrie 2010, FIFA a anunțat că *Mondialele* vor avea loc în Qatar. Unde? Lumea a început să caute pe hartă și a dat de istorie. Nicio tradiție în materie de fotbal. Și o mare tradiție în materie de șpăgi globale. (...)

Mondialele se vor desfășura după tiparul/modelul lipsei de fricțiune a jocurilor pe computer. Într-un loc cu o geografie extrasă din grafica digitală. Fără pitoresc, fără crâșme în care fanii lui United se împrietenesc sau se bat cu fanii Bayern și fără alt motiv de fascinație în afara prețurilor.¹ D-ale fotbalului în *minunata lume nouă!*

Dar până aici, ce mai larmă, ce mai freamăt, vorba poetului nostru național. Așadar, s-o luăm cu începutul! Theodor Jumătate scrie că, „instigat în toamna lui 2010 de Nicolas Sarkozy, președintele Franței la acea vreme, care i-a cerut să voteze Qatarul pentru organizarea *Mondialului* din 2022 și să influențeze Comitetul Executiv FIFA să susțină statul arab în schimbul investirii miliardelor de la Doha în afacerile Parisului, Platoche a dirijat acele alegeri pentru a obține rezultatul dorit de Hexagon. Fostul mare fotbalist, *triplu Balon de Aur*, era președinte UEFA și vicepreședinte FIFA pe 2 decembrie 2010, când s-a decis «cadoul» pentru Qatar.“ Sepp Blatter arată cu degetul tot spre decarul de altădată al „Cocoșului galic”: „Ajunsesem la un acord în Comitetul Executiv ca Rusia să organizeze *Mondialul* din 2018, iar SUA pe cel din 2022. Ar fi fost și un gest de pace pentru doi rivali politici. Cu o săptămână înaintea congresului FIFA din 2010, Platini m-a sunat. Fusese invitatul președintelui francez Sarkozy la o întâlnire cu prințul moștenitor al Qatarului. Voturile influențate de Platini au fost decisive și, șase luni mai târziu, avioanele de luptă erau cumpărate de Qatar din Franța pentru 14,5 miliarde de dolari.“ Acuzatul principal se dezvinovățește cu acoperire: „Am înțeles că Franța ar fi fost fericită

¹ Traian Ungureanu, *Gazeta Sporturilor*

UBRIS | We know
BOOKS

dacă aş fi votat Qatarul. S-a subînţeles, dar nimeni nu mi-a cerut mie nimic.“ Nici măcar locatarul de la Élysée? „Nu. Poate ştia că aş vota pentru ei şi poate că de-asta mi-am vândut votul qatarezilor, în interesul Franţei, pentru a obţine multe chestii“, se rostogoleşte răspunsul. Biograful său, Jean-Philippe Leclair (jurnalist *L'Équipe*), îi sare în ajutor: „A fost un mesaj subliminal de la Sarkozy, care îi transmitea că ar fi bine să voteze Qatarul în locul SUA, în interesul Franţei. Platini a căzut în capcana lui Sarkozy. S-a folosit de Platini pentru a-i asigura pe qatarezi: «Uitaţi! Îl am pe Platini în buzunar. Franţa va vota pentru voi la Cupa Mondială».“ Numai că, la scurt timp după celebra întâlnire în trei de la Paris, s-au întâmplat câteva „chestii“ greu de descifrat în afara „blatului“ reclamat de Blatter (nu doar cea cu avioanele), şi anume: „Autoritatea Qatarului de Investiţii în Sport (QSI) a cumpărat clubul PSG (Sarkozy este, încă, mare fan al parizienilor) şi a investit de atunci peste două miliarde. Televiziunea qatareză *beIN Sports* a achiziţionat imediat drepturile TV ale campionatului francez de fotbal. Tot atunci, Qatarul s-a angajat să cumpere aeronave Airbus.“ În documentarul realizat de Netflix, *FIFA. Fotbal, bani şi putere*, Phaedra Almajid (translatorul lui Issa Hayatou, şeful confederaţiei africane în 2010) a mărturisit că Hassan Al-Thawadi (secretar general al Comitetului de Organizare qatarez) „i-a oferit un milion de dolari lui Hayatou pentru federaţia condusă de el. În schimb, voia votul său. Am auzit doar râsete. I s-a spus că nu e suficient. Preţul a crescut la 1,5 milioane dintr-un foc. Ştiu că pare simplu, dar exact atât de simplu a fost! La fel s-a procedat cu Anouma şi Adamu. Li s-au oferit membrilor Comitetului câte 1,5 milioane. O înţelegere verbală, nu am văzut banii. Hassan mi-a zis: «Nu ai voie să divulgi nimănui asta».“ Dar, două luni mai târziu, a fost concediată: «Mi s-au dat trei zile ca să părăsesc statul Qatar». «Ori spui că ai minţit, ori te dăm în judecată!»

Ulterior, după votul din 2 decembrie, ea a fost printre primii care au început să vorbească despre corupţia de la alegerea gazdei CM 2022.

Inițial, sub protecția anonimatului. «Am discutat cu Claire Newell, de la *The Sunday Times*, neoficial, despre ce se petrecuse, la ce fusesem martoră». După apariția articolului, Blatter a negat tot. «Nu există dovezi. FIFA nu e coruptă», iar Phaedra a fost ținta atacurilor: «Am început să primesc amenințări, apeluri, e-mailuri anonime, mesaje pe rețelele sociale». Atunci le-a mărturisit celor de la *Times*: «Sunt foarte speriată. Mi-e frică de cei pe care i-am deranjat. Și de cei care au încercat de nenumărate ori să-mi închidă gura». Acum, mai dezvăluie ceva. Un avertisment. «Mi s-a spus: „Ori semnezi o declarație sub jurământ în care afirmi că ai mințit, ori te vom da în judecată!“»

În fața unui titlu din *Sunday Times*, «Qatar a cumpărat Cupa Mondială», chiar Hassan Al-Thawadi a negat în documentar: «Reacția mea, mai ales la situația cu Phaedra, a fost de frustrare. Pentru că sunt date totalmente false și există dovezi că sunt false.»

Kevin Payne, fost director executiv în federația americană, implicat și în candidatura din 2010, n-a uitat acele momente. «Prima mea reacție a fost că și-au cumpărat organizarea», a declarat acesta, adăugând: «Au făcut înțelegeri la nivel global cu anumite persoane pentru a-și asigura votul.»

La ce se referă Payne? La acordurile între state realizate atunci! Iată ce s-a speculat de-a lungul timpului, fapte reluate și în serialul Netflix:

- Afacerea cu gaz între Qatar și Thailanda, ca răsplată pentru votul oficialului thailandez.
- Ricardo Teixeira, președintele federației braziliene și ginerele lui Joao Havelange, aproape un sfert de secol boss-ul FIFA (1974-1998), a recunoscut: «Emirul Qatarului a venit în Brazilia și s-a întâlnit cu președintele Lula. Atunci s-a decis ca țara noastră să susțină Qatarul.»
- Imediat, Qatar Airways a lansat zboruri zilnice spre Brazilia. «Am primit favoruri, am făcut schimb de favoruri. E normal. Dar n-am fost niciodată mituit ca să fac ceva.»

- Marios Lefkaritis, membru în Comitetul Executiv, foarte apropiat de Mircea Sandu, a vândut un teren autorităților qatareze pentru treizeci și două de milioane de euro. Cipriotul a dezmințit ulterior că acest pact ar fi avut legătură cu votul, cum au negat și thailandezii. (...)
- Alt episod legat de *Mondialul* din Qatar și prezentat în documentarul despre corupția de la FIFA este cel din 2011.
- Mohammed bin Hammam, președintele confederației asiatice (2002-2011) și membru în ComEx între 1996 și 2011, a vrut în acel an să-l dea jos pe Sepp Blatter de la conducerea FIFA.
- MbH a candidat la alegerile prezidențiale numai că, în campanie, a încercat să-i mituiască pe președinții forurilor din zona CONCACAF (America de Nord și Centrală). Fiecare șef de federație a fost chemat într-o cameră de hotel, la Port of Spain, capitala Trinidad-Tobago (acasă la Jack Warner, coruptul boss CONCACAF), și a primit un plic cu 40 000 de dolari.
- Chuck Blazer, președintele forului nord-american și secretar general al confederației (decedat în 2017), a alarmat FIFA. Iar Blatter, care voia ca SUA să fi câștigat organizarea CM 2022, a șantajat Qatarul, forțând autoritățile de la Doha să-l oblige pe Bin Hammam să se retragă. Și el a fost reales în fruntea FIFA. Altfel ar fi căutat motive pentru a-i lua statului asiatic *Mondialul*. Ar fi putut anula votarea din 2010, în tentativa de a da turneul Americii.
- Peste alți patru ani, pe 27 mai 2015, agenții poliției elvețiene au făcut un raid la hotelul Baur au Lac, arestând mai mulți membri ai Comitetului Executiv FIFA în urma anchetei realizate de FBI. «Caracatița» de la Zürich era dezmembrată! Și Sepp Blatter a fost obligat să demisioneze.¹

---

¹ Theodor Jumătate, *Gazeta Sporturilor*

IBRIS | We know books

Ce mai tura-vura, în ultimul deceniu și un pic, „gluma s-a stabilizat și a început să genereze stadioane noi, comerț de sponsorizare, publicitate și un tocător de anchete născute moarte. Nu, n-au existat șpăgi și nici muncă în regim de robie cu carne de imigrant. Până și Gary Neville, contestatarul care a ocărât din toate crampoanele Cupa Mondială qatarează, și-a dat seama că trebuie să își cumpere ghete noi. Și va comenta la TV *Mondialele* pe care le detestă. În doisprezece ani, totul s-a normalizat. Așa cum FIFA bănuia, fotbalul seamănă cu politica pentru că e politică. FIFA a decis tot ce și-a dorit. A făcut praf competițiile naționale. A scos jucătorii din campionate pentru a ușura accidentările provocate de lipsa pauzei tradiționale de cantonament.”¹ De ce nu, de vreme ce banul dictează și justifică totul?!

Colac peste pupăză, „cu doar cincizeci și trei de zile înainte de startul *Mondialului*, alt scandal lovește statul din Golful Persic. Implică autoritățile de la Doha la cel mai înalt nivel, acuzate de răpire, șantaj, tortură, extorcare. Și totul se leagă de cel mai puternic om de la PSG, Nasser Al-Khelaifi.

Cotidianul francez *Libération* a dezvăluit în această dimineață întreaga afacere. Iată ce scriu astăzi jurnaliștii din Hexagon: «Un antreprenor franco-algerian în vârstă de patruzeci și unu de ani, numit Tayeb B, stabilit împreună cu soția și copiii la Doha, încă din toamna lui 2019, a fost răpit de serviciile secrete qatareze pe 13 ianuarie 2020 și ținut în arest până pe 1 noiembrie 2020. Nouă luni și jumătate în care acesta a fost șantajat și torturat pentru a face ce i se cerea! Tayeb B. avea documente secrete compromițătoare legate de Nasser Al-Khelaifi și de rolul lui NAK în coruperea FIFA în decembrie 2010, când Qatarul a câștigat dreptul de organiza *Mondialul* din 2022».

¹ Traian Ungureanu, *Gazeta Sporturilor*

LIBRIS | We know books

Omul de afaceri ar fi fost eliberat de-abia după ce a predat acele documente chiar avocaților lui Al-Khelaifi. Un acord confidențial, care îi interzice să vorbească despre acest subiect. În caz contrar, ar urma să plătească cinci milioane de euro. Planul împotriva lui Tayeb B. ar fi fost aprobat chiar de emirul Qatarului, Tamim bin Hamad Al-Thani, care a vrut să evite un scandal înaintea turneului final. Protejându-l, în același timp, pe Al-Khelaifi, un apropiat al lui Al-Thani.¹

Mai mult, în noiembrie 2022, în pragul festivității de deschidere a competiției, a circulat știrea că autoritățile qatareze ar fi pus la cale spionarea unor personalități din lumea întreagă, care au făcut anchete sau au fost împotriva statului din Golful Persic, cerând boicotarea turneului final. Astfel, *Sunday Times* a dezvăluit că „jurnaliști, avocați și politicieni ar fi fost în ultimii trei ani țintele unui grup de *hackeri* indieni, angajați prin intermediul unor foști ofițeri de poliție sau membri ai serviciilor de securitate britanice care lucrează acum pentru firme private. Iată trei nume cărora li s-au piratat căsuțele de e-mail din 2019:

- Jonathan Calvert, jurnalist *Sunday Times*. Acesta a investigat și dezvăluit corupția din interiorul Comitetului Executiv FIFA, care a ajutat Qatarul să câștige în decembrie 2010 cursa pentru organizarea CM 2022;
- Mark Somos, avocat american de origine maghiară. A depus o plângere împotriva Qatarului la Înalțul Comisar ONU pentru drepturile omului;
- Nathalie Goulet, politician francez. Senatoarea UDI (partid de centru-dreapta) a acuzat statul asiatic că finanțează terorismul islamic.

Chiar și Michel Platini a fost spionat, deși fostul președinte UEFA și vicepreședinte FIFA a susținut Doha, votând pentru

---

¹ Theodor Jumătate, *Gazeta Sporturilor*

disputarea CM 2022 în Golful Persic. Platini ar fi fost urmărit în perioada în care justiția franceză ancheta suspiciunile de corupție legate de desemnarea Qatarului gazdă a *Mondialului*.¹

Indiferentă la tornada de acuze declanșată de zecile de organizații apărătoare ale zâzaniei și anarhiei, Peninsula Arabiei s-a pregătit cu mare pompă pentru un turneu final cu miasme exotice, la care România nici n-a cutezat să spere. Păi, într-o grupă cu Germania nu-ți poți propune decât locul doi... Celelalte adversare erau din partea de jos a clasamentului continental: Macedonia de Nord, Armenia, Islanda și Liechtenstein. Ehe, altădată ne-am fi distrat cu ei, numai că azi suntem codași, nu numai la fotbal, ci în toate! Prăbușirea unei țări e asemenea avalanșei, ia cu ea tot ce întâlnește în cale. Și, din nefericire, de vreo trei decenii ne ducem în fundul prăpastiei și, de frica dezastrului final, cei mai mulți tineri aleg să emigreze în străinătate. Resursa umană a ajuns pe sponci și de unde nu e, nici Dumnezeu nu cere! La ce bun să mai prăpădesc cerneala pe un eșec previzibil și în desfășurare? Una peste alta, am pierdut onorabil cu nemții (1-2 și 0-1), care au părut că au alte priorități, nicidecum meciurile cu niște *desculți* din Balcani. I-am învins pe amatorii din Liechtenstein cu un dublu 2-0 (dar ce mai chin și ce mai jale!), pe armeni (1-0), pe islandezi (2-0) și pe macedoneni (3-2). Ex-sovieticii ne-au învins (2-3), însă remizele albe, două la număr, ne-au trimis pe treapta a treia.

Campania am început-o și sfârșit-o cu Mirel Rădoi² pe bancă, acesta înlocuindu-l pe Cosmin Contra, venit și el după ce „Experimentul Christoph Daum“ se fâsâise lamentabil. „Problema nu e selecționerul

¹ *Gazeta Sporturilor*

² Mirel Rădoi va fi înlocuit cu Edward Iordănescu, ceea ce-i va prilejui tatălui celui din urmă, Anghel Iordănescu, o replică de neuitat: „Nimeni n-a vrut să ia *naționala*, nici Gică Hagi, nici Dan Petrescu, nici Răzvan Lucescu, nici Loți Bălăni, dar a sărit fraierul de fii-miu! S-a grăbit el! La valoarea jucătorilor de azi, eu n-aș fi acceptat.“ (Ovidiu Ioanițoiaia, *Gazeta Sporturilor*)

naționalei, ci jucătorii, radiografiază lucid și obiectiv situația Marcel Răducanu. Nu au valoare internațională.¹ Scurt și concis. Ratarea calificării la turneul final european îi pecetluise soarta de selecționer guralivului „Guriță”², fără ca demiterea lui să stârnească vreun regret. Încăunarea fostului stelist, autorul unei performanțe dată-toare de speranțe cu *naționala* „Under 21” la Campionatul European din anul 2019, a fost întâmpinată cu un optimism nejustificat. Căci pătrunderea în careul de ași al competiției de tineret nu garanta o calificare la ediția mondială a seniorilor. Și, într-adevăr, tinerii aureolați în Italia au dezamăgit crunt și Mirel Rădoi s-a întors spășit la vechii tricolori, aflați și ei într-o permanentă criză de formă. Se improvizează întruna, dar „mai dureros e faptul că, încă, nu vrem să fim consecvenți. Nu schimbând locul instrumentelor în orchestră vom face să cânte bine orchestra, ci numai instruind, educând și muncind pentru un orizont care, cu cât te apropii, se depărtează mereu.”³ Fără un lider autentic, în teren și-n vestiar, succesul nu-i posibil. Demult, l-am avut, de pildă, pe Cornel Dinu, despre care Liță Dumitru ne dezvăluie că „influența toată echipa, ne încuraja pe toți și ne trezea când simțea că ne relaxăm. Țin minte că la un meci internațional eram conduși cu 3-0. Cornel a început să strige «Haideți, haideți să jucăm!». «Ce să mai jucăm, mă? Că ne-au omorât deja!», i-am răspuns. El nu renunța niciodată.”⁴ Mai apoi ne-am strâns în jurul lui Ștefănescu și Hagi, însă nici coechipierii lor nu erau de lepădat. Azi, Chiricheș îmi inspiră milă, un pieton rătăcit pe postața de gazon... După ultimul meci din grupă, selecționerul și-a anunțat plecarea, conștient că n-are nicio perspectivă cu fotbaliști de mâna a... zecea. Spre exemplu, cota primilor unsprezece *tricolori*

---

¹ *Gazeta Sporturilor*

² Porecla lui Cosmin Contra

³ Constantin Teașcă, în interviul acordat lui Adrian Păunescu, în noiembrie 1969 (*România literară*)

⁴ *Gazeta Sporturilor*